

Wrzesień, Nr 9/2016 (173)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

Bóg rzekł:

Miłością wieczną umiłowałem Cię,
dlatego tak długo okazywałem ci łaskę.

Jr 31,3

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL 14 1500 1692 1216 9004 6889 0000

IBAN: KRDBPLPW

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. (0) 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. I Armii Wojska Polskiego 47

Kaplica w Główczykach: Główczyce, ul. Kościuszki 9

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Wojciech Froehlich

Proboszcz Parafii

w Słupsku

Słowo od Duszpasterza

tych wakacyjnych aktywnościach przeczytacie na łamach tego numeru IP. Zachęcam do lektury!

**Bóg
rzekł: Miłością wieczną umiłowalem cię, dlatego tak długo okazywałem ci łaskę.**

Jr 31,3

Minęły wakacje... chciałoby się powiedzieć *niestety*, bo trzeba wracać do szkolnych obowiązków, albo nareszcie bo ileż można siedzieć beczynnie... (jeśli ktoś potrafi w wakacje żywać beczynności). Wakacje, urlop to bez wątpienia czas, który każdemu, kto przez cały rok pracuje zdecydowanie się należy. Nikt nie może normalnie funkcjonować bez odpoczynku. Mam nadzieję, że wykorzystaliście ten czas właściwie. Pan Bóg też odpoczywał. Również i nasze parafialne życie trochę *urlopować*. Mimo wszystko, także i w tym wakacyjnym czasie trochę wydarzeń w parafii, lub przy jej współudziale miało miejsce. O

Nie dla wszystkich jednak czas tego lata był szczęśliwy. Wiemy, że we Włoszech zatrzęsła się ziemia i wielu ludzi straciło życie, bliskich lub dach nad głową. Łącząc się w geście braterskiej miłości Diakonia Kościoła zaapelowała o modlitwę i wsparcie materialne dla poszkodowanych w tym kataklizmie. Ofiary na ten cel zbieramy do końca września. Każdy dar jest ważny i za każdy dziękuję.

Już niebawem rozpoczną się lekcje religii a od drugiej niedzieli września rozpoczynamy zajęcia szkółki niedzielnej, na które zapraszamy wszystkie dzieci. Niech Bóg zechce błogosławić wszystkie nasze zamiary i plany!

Wasz Duszpasterz

dla najmłodszych

Witajcie po wakacjach!

W głowie mamy jeszcze same letnie wspomnienia, a tu już czeka nas powrót do szkół i przedszkoli.

Możemy dziękować Bogu za czas wakacji, Jego ochronę, bezpieczne przygody i wiele radości, które mogliśmy przeżywać, a także za Jego pomoc we wszystkich trudnych sytuacjach.

Możemy też z wiarą prosić Go o siły i błogosławieństwo na nowy rok szkolny. Każdy szczególnie naszego dnia jest dla Boga ważny, możemy z Nim o wszystkim rozmawiać - pamiętajcie o tym!

W Ewangelii Mateusza 7,12 czytamy, żebyśmy byli dla innych ludzi takimi, jakimi chcemy, żeby oni byli dla nas. Rozumiesz, o co chodzi? To dobry pomysł na udane relacje z kolegami i koleżankami, z którymi znowu spotkamy się w szkole czy przedszkolu. Chcesz, żeby inni byli dla Ciebie mili? Ty pierwszy bądź miły dla nich. Chcesz, żeby nie zdradzali Twoich sekretów? Ty też bądź godny zaufania!

Na wrześnieową rozgrzewkę mamy dla nas kolorowanękę i wpisywanękę.

Na podstawie książek „Mój przyjaciel Jezus” i „90 krzyżówek biblijnych” przygotowała Lucyna Bujok.

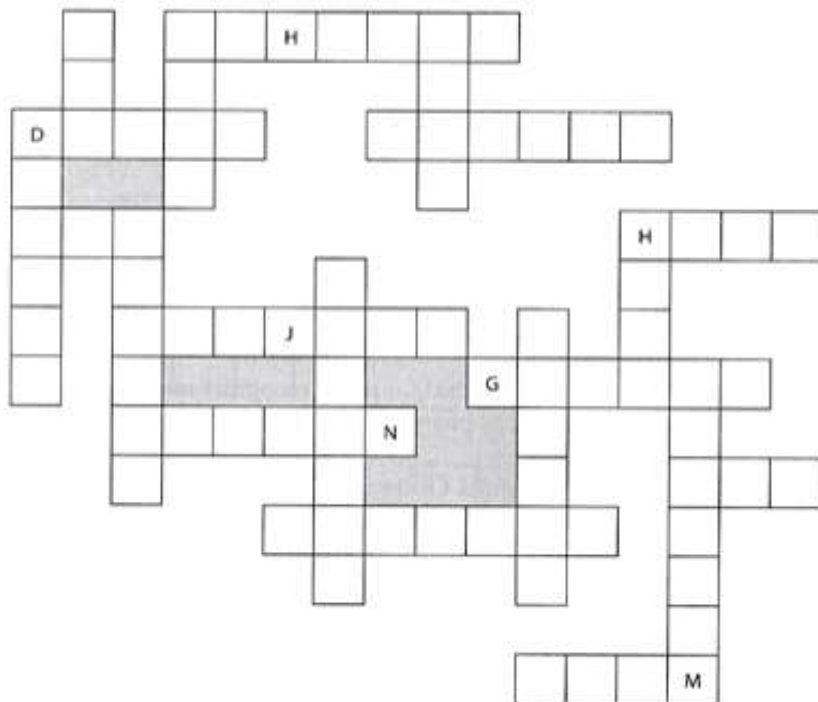

dla starszaków

Wpisz wszystkie imiona z ramki w odpowiednie miejsca w diagramie tak, by powstała krzyżówka. Przypomnij sobie, co wiesz o tych bohaterach biblijnych?

Dawid, Salomon, Samuel, Rut, Hiob, Eliasz, Adam,
Mojżesz, Jonasz, Goliat, Kohelet, Daniel, Heli, Izajasz,
Ezaw, Samson, Abraham, Kain, Ewa, Noe.

*Ledwie otwieram zaspane jeszcze oczy
A już, jeśli tylko chcę, mogę odczuć Twoją obecność obok mnie...
Zaledwie wykonam pierwszą czynność tego dnia
A już, jeżeli tylko Tobie na to pozwolę, Ty możesz ją przepełnić...
Jeszcze przed poranną kawą, jeżeli tylko tego zapragnę
Ty usiądziesz ze mną
By zaplanować to wszystko, co dziś przede mną
Jeżeli tylko będę chciała Cię słuchać
Ty wskażesz mi
Co jest dobrym pomysłem
A co, na pewno nie prowadzi ku dobremu...
Ty pokażesz, czemu będziesz błogosławił
A ja, patrząc na Ciebie
Nie będę musiała zgadywać
Czemu powiedziałaś swoje nie.
Potem będziesz szedł ze mną przez ten dzień
Będziesz towarzyszył mi w każdym miejscu, czasie, sprawie...
A moim wyborem będzie
Czy będę chciała Cię dostrzegać.
Czy wygodniej mi będzie udawać
Że nie ma Ciebie obok mnie
I nie widzisz wszystkiego
Czego dotykają moje ręce
I nie słyszysz tego
Co wypowiadają moje usta
I że nie znasz moich myśli lepiej niż ja sama...
Wszak ludzie mówią, że mieszkasz tylko w kościele...
Mi też pozwoliłbyś przyjąć taką filozofię
Choć sprawiałabym Ci takim myśleniem ból
Ale Ty pozwalasz swoim dzieciom podejmować decyzje
Bo jesteś miłością dającą wolność...*

*Jeśli tylko zdecyduję się dostrzegać Twoją troskę
Będę mogła spędzić w Twojej świętej obecności wieczór
Będziesz towarzyszem mojego zmęczenia, myśli, trosk
Słuchaczem każdego nastroju
Każdej najcichszej nawet struny moich uczuć, myśli, pragnień...
Potem będziesz gładził moje włosy przed zaśnięciem
I pozwolisz mi bezpiecznie zasnąć
Jeżeli tylko będę chciała...
To mój wybór!
Każdy dzień jest wyborem obecności Boga
Bądź jej odrzuceniem
Możesz żyć w Jego błogosławieństwie lub powiedzieć: nie chcę Boga!
Możesz przyjąć Jego miłość lub powiedzieć: nie chcę miłości!
Możesz mieć najlepszego z ojców lub powiedzieć: nie chcę Cię znać!
Możesz... on daje pełną miłości wolność swoim dzieciom...
Możesz... ale potem nie narzekaj!
To twój wybór!
Każdego dnia mówisz Bogu „tak” lub „nie”
Nie ma innych odpowiedzi...
Patrząc na twój zmierzający ku końcowi dzień
Pomyśl, jakiej odpowiedzi Mu dziś udzieliłeś...*

POŻEGNANIE LATA

**Parafia w Koszalinie zaprasza na piknik z okazji pożegnania lata w sobotę, 17 września o godz. 10.30.
w Centrum Parafialnym (ul. Połczyńska 1)**

Przewidziany jest konkurs kulinarny (ciasta, sałatki) o nazwie
Smaki Lata. (transport PKP 9.02 powrót 16.35, lub własny)

Jasiu po raz kolejny przychodzi spóźniony na lekcję religii.

- *Nie mógłbyś nas przynajmniej pozdrowić, jak wchodzisz do sali?* - zwraca mu uwagę katecheta.

- *Bardzo chętnie* - odpowiada Jasiu, - *ale od kogo?*

W konfesjonale.

- *Chłopcze, nie płacz już. Z wszystkich grzechów się wyspowiadałeś i Pan Bóg ci je przebaczył. Teraz w ramach pokuty zmówisz Ojcze nasz i Zdrowaś Mario i już wszystko będzie dobrze.*

Mały Staś płacze jednak dalej i mówi:

- *Ja tylko nie mogę wyciągnąć palca z tej przeklętej kratki.*

Na lekcji religii na wsi ksiądz pyta dzieci:

- *Jak długo Adam i Ewa byli w raju?*

- *To musiało być gdzieś do połowy września* - odpowiada Sebastian.

- *Dlaczego tak myślisz?*

- *No bo wtedy jabłka już są dojrzałe.*

Jaka jest różnica pomiędzy Bogiem a historykami?
Bóg nie potrafi zmienić przeszłości.

Ks. Andrzej Wójcik
*Proboszcz Parafii w Gliwicach
i Pyskowicach*

Rozważanie

Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni? Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili.

Bo jeśli wrośliśmy w podobieństwo jego śmierci, wrośniemy również w podobieństwo jego zmartwychwstania, wiedząc to, że nasz stary człowiek został wespół z nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało

zostało unicestwione, byśmy już nadal nie służyli grzechowi; kto bowiem umarł, uwolniony jest od grzechu. Jeśli tedy umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też z nim żyć będziemy, wiedząc, że zmartwychwzbudzony Chrystus już nie umiera, śmierć nad nim już nie panuje.

Rz 6,3-9

Bracia i siostry w Panu Jezusie Chrystusie!

Prowadząc w tym roku egzamin confirmacyjny, w części pisemnej, jedno z pytań

brzmiało – co to jest chrzest święty. Zadanie konfirmana polegało na odpowiedzi, która często zamykała się w katechizmowej definicji Marcina Lutera, że chrzest nie jest samą tylko wodą, ale wodą przykazaniem Bożym objętą i ze Słowem Bożym połączoną. Oczywiście, to tylko mały wycinek, a w podręczniku do nauki konfirmacyjnej, wiele jest odpowiedzi, pytań pobocznych, cytatów, czy myśli, które próbują ukazać istotę chrztu świętego, no bo przecież sakramentu, tak naprawdę, nie da się w żaden sposób ograniczyć jakkolwiek definicją...

W dalszej części, części ustnej egzaminu konfirmacyjnego, poruszając zagadnienie chrztu zapytałem jedną konfirmantkę o to, co poradziaby swojej koleżance, która dzwoni do niej ze szpitala i mówi, że jej nowonarodzone dziecko właśnie umiera i nie

wie, co teraz robić... Ku mojemu pozytywnemu zaskoczeniu, dziewczyna bezbłędnie opowiadała o chrzcie nagłym w szpitalu, o wezwaniu księdza, wreszcie o tym, że każdy wierzący chrześcijanin w takim przypadku może dokonać chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego... I można by wiele na temat chrztu mówić, ale omawiając z konfirmanami sakrament chrztu, zadałem sobie po raz kolejny pytanie, co oznacza w praktyce to, że jestem ochrzczony... Ojciec Reformacji Marcin Luter w bardzo trudnych chwilach swojego życia, w chwilach, kiedy walczył z szatanem i jego pokusami, podobno powtarzał sobie jak mantrę słowa – jestem ochrzczony, jestem ochrzczony... Dla mnie osobiście świadomość tego, że jestem ochrzczony, wpływa na moje poczucie duchowego bezpieczeństwa, odczuwam łaskę chrztu, który

jest jakby gruntem, podstawą, albo inaczej, znaczną częścią mojej duchowej, kościelnej tożsamości. Kiedy rodzice przynoszą swoje dziecko do chrztu, podczas nabożeństwa zawsze modlę się o to, by chrzczone dziecko kiedyś samo świadomie wyznało, że Jezus jest jego Panem i potwierdziło swój chrzest. Zostawiam też temu sakramentowi tajemniczą Bożą przestrzeń, bo przecież nasz Bóg jest wszechmogący. Warto i

dzisiaj zadać sobie jakże ważne duchowe pytanie: Czym dla mnie jest mój chrzest święty? Warto otworzyć Słowo Boże właśnie na liście apostoła Pawła do Rzymian, gdzie znajduje się powyższy fragment biblijny i porozmawiać ze Stwórcą o swoim chrzcie i swojej wierze.

Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni?

Jeśli tedy umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też z nim żyć będziemy, wiedząc, że zmartwychwbudzony Chrystus już nie umiera, śmierć nad nim już nie panuje. Rz 6,3-9

Życzę wszystkim głębokich duchowych przemyśleń.

Zostańcie z Bogiem.

Amen.

Ks. Andrzej Komraus

Od Genesis do Apokalipsy: **Listy do Koryntian** cz. 29

A przypominam wam, bracia, ewangelię, którą wam zwiastowałem, którą też przyjęliście i w której trwacie, i przez którą zbawieni jesteście, jeśli ją tylko zachowujecie tak, jak wam ją zwiastowałem, chyba że nadaremnie uwierzyliście. Najpierw bowiem podałem wam to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za grzechy nasze według Pism i że został pogrzebany, i że dnia trzeciego został z martwych wzbudzony według Pism, i że ukazał się Kefasowi, potem dwunastu; potem ukazał się więcej niż pięciuset braciom naraz, z których większość dotychczas żyje, niektórzy zaś zasnęli; potem ukazał się Jakubowi, następnie wszystkim apostołom; a w końcu po wszystkich ukazał się i mnie jako poronionemu płodowi. Ja bowiem jestem

najmniejszym z apostołów i nie jestem godzien nazywać się apostołem, gdyż prześladowałem Kościół Boży. Ale z łaski Boga jestem tym, czym jestem, a łaska Jego okazana mi nie była daremna, lecz daleko więcej niż oni wszyscy pracowałem, wszakże nie ja, lecz łaska Boża, która jest ze mną. Czy więc ja, czy oni, to samo opowiadamy, i tak uwierzyliście

1 Kor 15,1-11

Rozdział piętnasty Pierwszego Listu do Koryntian należy do największych i najtrudniejszych rozdziałów całego Nowego Testamentu. Poświęcony jest zmartwychwstaniu ciał, a więc nauce, która od początku należała do treści chrześcijańskiego wyznania wiary. Znany polski biblista ks. prof. dr Eugeniusz Dąbrowski przypomina, że w religii izraelskiej w

czasach Apostoła Pawła zagadnienie to omawiane było dość szczegółowo, prawdopodobnie dzięki polemikom z saduceuszami, natomiast w okresie późniejszym rozważania żydowskich nauczycieli koncentrowały się przede wszystkim wokół tematu powszechności i formy zmartwychwstania. Jeśli chodzi o Stary Testament, to istnieją przynajmniej dwa teksty klasyczne, a mianowicie Dn 12,2 i Hi 19,23-27, do czego dołączyć można również Ez 37,1-10. Judaizm nie modyfikował tej nauki, a ewentualne dyskusje dotyczyły zagadnień wtórnych. Zastanawiano się na przykład, czy zmartwychwstanie ciał nastąpi na początku czy na końcu czasów mesjańskich i czy dotyczyć będzie ono tylko sprawiedliwych, czy również bezbożnych. Saduceusze odrzucali naukę o zmartwychwstaniu ciał, co parokrotnie wspomniane jest w Nowym Testamencie (Ewangelie Mateusza, Łukasza, Jana, Dzieje Apostolskie) i w pismach Józefa Flawiusza, natomiast faryzeusze podzielali powszechne przekonania.

W środowiskach judeochrześcijańskich nauka o zmartwych-

wstaniu ciał w zasadzie była przyjmowana bez zastrzeżeń, natomiast trudności pojawiały się wśród poganochrześcijan. W środowiskach greckich poglądy tego rodzaju nie były akceptowane. Zwolennicy Platona, stoicy czy epikurejczycy wprawdzie wierzyli w nieśmiertelność dusz żyjących w krainie cieni, jednakże zdecydowanie odrzucali możliwość zmartwychwstania ciał. Z księgi Dziejów Apostolskich wiemy, że wywody Apostoła Pawła na ten temat zostały odrzucone na Areopagu (Dz 17,32), u prokuratora Feliksa (Dz 24,15) i u króla Agrypy (Dz 26,8.32). Ciekawe, że nawet popularne w środowiskach hellenistycznych kultury misteriozoficzne, które wiele mówiły o nieśmiertelności duszy, nie wspominały nawet o możliwości zmartwychwstania ciała. Ciało uważano raczej za więzienie duszy.

Zbór koryncki składał się w przeważającej większości z poganochrześcijan, stąd też bardzo prawdopodobne, że wielu z nich ulegało wpływom filozofii greckiej, albo też nie umiało się z nich wyzwolić. Idea ofiary Krzyża i zmartwychwstania była nie tylko

ośrodkiem, ale i punktem szczytowym nauczania Apostoła Pawła w każdym środowisku, również w zborach helleńskich.

Fakt zmartwychwstania Chrystusa stanowi podstawę wszystkich dalszych wywodów Apostoła. Cały zacytowany przez nas fragment rozdziału piętnastego jest jakby streszczeniem posłania, zawierającego najbardziej zasadnicze cechy nauczania Pawła: śmierć Chrystusa za nasze grzechy, złożenie do grobu, zmartwychwstanie, ukazanie się Apostołom, uczniom, wreszcie samemu Pawłowi. Apostoł wielokrotnie zwiastował Koryntianom tę ewangelię, wielokrotnie ich nauczał i pouczał, ale teraz raz jeszcze te wszystkie prawdy przypomina. Czy Koryntianie nadaremnie uwierzyli? Co znaczy owo „nadaremnie”? Niektóre przekłady używają tu słowa „lekkomyślnie” albo „na próżno”. Wielki teolog chrześcijański starożytności, Orygenes, opatrzył słowa Pawła uwagą: *„Lekkomyślnie wierzą ci, którzy tylko w pewnych okolicznościach wierzą, a w czasie próby odstępują”*. Chodzi tu więc o słabość wiary, o brak jej zakorzenienia.

Nauczanie Pawła zawierało

przede wszystkim fakty dotyczące śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Nauka o zmartwychwstaniu jest zasadniczym fundamentem chrześcijaństwa. Zmartwychwstały Chrystus ukazywał się wpierw Kefasowi, Piotrowi, a potem „Dwunastu”. Termin „Dwunastu” określa grono Apostołów jako pewną ukonstytuowaną grupę i jest to termin techniczny na nazwanie tej grupy, bo przecież wiemy, że we wspomnianym momencie nie było dwunastu, ale dziesięciu Apostołów: brakowało Judasza i Tomasza. *„Potem ukazał się więcej niż pięciuset braciom naraz”* – czy chodzi tu o wydarzenie opisane w Ewangelii Mateusza 28,6-17? Taką hipotezę wysuwają niektórzy bibliści, wszakże nie ma ona bliższego uzasadnienia. Może chodzi tu o zjawienie się zmartwychwstałego Chrystusa, nie opisane w Ewangeljach, a znane w tradycji apostoelskiej i przez nią przekazywane? Paweł odwołuje się przecież do tradycji: *„Najpierw bowiem podałem wam to, co i ja przejąłem”*. Wspomina świadków, którzy żyją w czasie pisania Listu, a także tych, którzy już umarli: *„niektórzy zaś zasnęli”*. O rzeczywistej śmierci

Apostoł mówi jako o śnie, odwołując się tu do wyobraźni antycznej, zarówno judejskiej, jak i grecko-łacińskiej. *„Przejmując tę metaforę, chrześcijaństwo nadało jej nowy sens – pisze ks. prof. Dąbrowski. – Obraz snu stał się obrazem pozorności śmierci, symbolem przekonania, że śmierć nie jest końcem życia, ale tylko przejściowym epizodem ludzkiej egzystencji, po którym nastąpi przebudzenie, zmartwychwstanie”*.

Wyliczając świadków zmartwychwstania, Apostoł wspomina na końcu siebie, nawiązując do pamiętnego wydarzenia w drodze do Damaszku. Nazywa tu siebie „poronionym płodem”, a więc urodzonym przed czasem, niespodziewanie, nagle nawróconym, jakby wbrew oczekiwaniom. On, dotąd prześladowca Kościoła Bożego, teraz staje się świadkiem i wyznawcą. Głosi zmartwychwstanie Chrystusa w oparciu o osobiste doświadczenie i przekonania. Prawda o zmartwychwstaniu jest fundamentalną podstawą nowej religii. Koryntianie znali tę prawdę, jednakże wielu spośród nich nie było świadomych związku między nią a zmartwychwstaniem ciał. Koryntianie nie zaprzeczali zmartwychwstaniu

Jezusa Chrystusa, nie przyjmowali jedynie, czy raczej nie pojmowali nauki o zmartwychwstaniu ciała; nie mieściło się to w ich świadomości. Właśnie dlatego Paweł z całą mocą podkreśla, że jeżeli ktoś nie zgadza się z możliwością zmartwychwstania ciała, to odrzuca zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, pozbawiając w ten sposób poselstwo chrześcijańskie zasadniczej treści, a chrześcijańskie życie – nowej rzeczywistości.

„A jeśli się o Chrystusie opowiada, że został z martwych wzbudzony, jakże mogą mówić niektórzy między wami, że zmartwychwstania nie ma? Bo jeśli nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie został wzbudzony; a jeśli Chrystus nie został wzbudzony, tedy i kazanie nasze daremne, daremna też wasza wiara; wówczas też byliśmy fałszywymi świadkami Bożymi, bo świadczyliśmy o Bogu, że Chrystusa wzbudził, którego nie wzbudził, skoro umarli nie bywają wzbudzeni. Jeśli bowiem umarli nie bywają wzbudzeni, to i Chrystus nie został wzbudzony; a jeśli Chrystus nie został wzbudzony, daremna jest wiara wasza; jesteście jeszcze w swoich grzechach. Zatem i ci, którzy zasnęli w Chrystusie, poginęli.

Jeśli tylko w tym życiu pokładamy nadzieję w Chrystusie, jesteśmy ze wszystkich ludzi najbardziej pożałowania godni. A jednak Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli” (1 Kor 15,12-20).

Jak powiada komentator Biblii Poznańskiej: „Odrzucenie wiary w zmartwychwstanie ciał wyklucza wiarę w zmartwychwstanie Chrystusa”. I dalej pisze: „Nieprzyjęcie faktu zmartwychwstania Chrystusa, który stanowi trzon apostołskiego nauczania, podważa prawdziwość głoszonej nauki, a z głoszciami Dobrej Nowiny czyni fałszerzy Słowa Bożego. W tej sytuacji całe chrześcijaństwo staje się bezsensowne”. Warte zacytowania jest jeszcze jedno zdanie tego komentarza: „Odkupienie dokonane przez Chrystusa obejmuje dwa fakty: 1) mękę i śmierć na krzyżu; 2) uwielbienie, czyli: zmartwychwstanie, wniebowstąpienie i zajęcie miejsca po prawicy Ojca. Rezultatem odkupienia jest zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. Dlatego odrzucenie chociaż jednego z podstawowych faktów odkupienia przekreśla możliwość odpuszczenia grzechów”.

Raz jeszcze powtarzam: wiara w

zmartwychwstanie ciał opiera się na rzeczywistości zmartwychwstania Chrystusa.

Helleńskie poglądy na śmierć w czasach Apostoła Pawła dopuszczały wprowadzenie istnienia życia pośmiertnego, ale stanowiącego jakby słaby i bezsilny cień życia rzeczywistego. Religie misteriozoficzne zmieniły te poglądy w jakimś stopniu, doprowadzając do przekonania, że dusze wtajemniczonych w misteria po śmierci nie przebywają w Hadesie, by prowadzić tam żalosne i bezsilne bytowanie, ale przebywają gdzieś na jakichś świetlistych łąkach elizejskich. Powtarzam: dusze, ponieważ według akceptowanej przez Platona doktryny pitagorejskiej – ciało było elementem nieczystym, a więc przeznaczonym na zniszczenie. Mowy więc nie było o jakiegokolwiek możliwości zmartwychwstania ciała; twierdzenia tego rodzaju budziły wręcz zgorszenie.

Przyjęcie zasady, że nie ma żadnego zmartwychwstania w sposób oczywisty odrzuca również zmartwychwstanie Chrystusa. Ponieważ nauka o zmartwychwstaniu jest podstawą apostołskiego zwiastowania, przeto jej odrzucenie jest prze-

kreśleniem sensu nie tylko samego nauczania, ale również wiary.

William Barclay pisze, że zmartwychwstanie Chrystusa potwierdza cztery wielkie fakty, decydujące o teraźniejszości i przyszłości człowieka. Po pierwsze – zmartwychwstanie dowodzi, że prawda jest silniejsza od kłamstwa. Jezus przyniósł prawdziwe pojęcie Boga i dobroci; Jego wrogowie w obawie przed koniecznością zmiany swych poglądów na Boga i dobroć, skazali Go na śmierć. Zmartwychwstanie stało się więc ostateczną gwarancją niezniszczalności prawdy. Po drugie – zmartwychwstanie dowodzi, że dobro jest silniejsze od zła. Swoim przeciwnikom, wyraźnie opisanym w Ewangelii Św. Jana, Jezus powiedział: „*Ojcem waszym jest diabeł*” (J 8,44). Gdyby nie było zmartwychwstania, siły zła, które doprowadziły do ukrzyżowania Jezusa, mogłyby triumfować. Po trzecie – zmartwychwstanie dowodzi, że miłość jest silniejsza od nienawiści. „*Jezus był wcieloną miłością Bożą* – pisze prof. Barclay. – *Z drugiej zaś strony wszyscy zaangażowani w ukrzyżowanie Jezusa kierowali*

się prawie wyłącznie złośliwą nienawiścią. Ich nienawiść była tak przewrotna i zaślepią, że w końcu czyny miłosierdzia i miłości Jezusa przypisywali mocy szatańskiej. Gdyby nie było zmartwychwstania, to można byłoby powiedzieć, że nienawiść ludzka w końcu zwyciężyła miłość Bożą. Zmartwychwstanie jest triumfem miłości nad wszystkim, czego może dokonać nienawiść”. Można więc powiedzieć, że zmartwychwstanie jest ostatecznym dowodem na to, że miłość jest silniejsza od nienawiści. I po czwarte – zmartwychwstanie dowodzi, że życie jest silniejsze od śmierci. Gdyby Jezus umarł i nigdy nie powstał do życia, to oznaczałoby, że śmierć niszczy wszystko, co w życiu jest najlepsze i najcenniejsze. Natomiast zmartwychwstanie jest ostatecznym dowodem na to, że życie jest silniejsze od śmierci.

Swe wywody kończy prof. William Barclay następującym stwierdzeniem: „*Paweł przekonuje, że gdyby zmartwychwstanie Jezusa nie było faktem, to całe poselstwo chrześcijańskie opierałoby się na kłamstwie, nadzieja umierających byłaby marzeniem, które nie może być gwarantem największych wartości życia.*

‘Zaprzeczając zmartwychwstaniu – powiada Paweł – niszczyacie nie tylko fundament, ale i całą budowlę chrześcijańskiej wiary’.

Jeśli chodzi o zmartwychwstanie, to nie można tu mówić o takich czy innych poglądach, które mogą się między sobą różnić, ani dyskutować na temat punktu nauczania. Chodzi tu bowiem bezpośrednio o Ewangelię i dlatego Paweł rozpoczyna tę część Listu od słów: *„A przypominam wam, bracia, Ewangelię, którą wam zwiastowałem”* (15,1). Skoro mowa tu o Ewangelii, to pamiętajmy, że nie jest ona zwykłą nauką, ale – jak czytamy w Liście do Rzymian – *„mocą Bożą ku zbawieniu”* (Rz 1,16). Apostoł, działający w mocy Ducha Świętego wie, że przekazywane przez niego nauczanie jest ku zbawieniu wierzących. Jak pisze Werner de Boor: *„Ewangelii nie tylko należy wierzyć i przyjąć ją do wiadomości, lecz należy ją osobiście ‘przyjąć’. Jest ona fundamentem życia, na którym ‘stoimy’, jedynym środkiem zbawienia od wiecznej zguby, a nie przedmiotem ciekawej nauki. Czyż w takiej Ewangelii można coś zmieniać, coś z niej wykreślić?”*. Tak więc ten, kto Ewangelii

nie poznał, kto jej nie uwierzył i kto jej nie przyjął, tak naprawdę nie poznał też i nie przyjął Chrystusa, dlatego stale szuka, poszukuje czegoś nowego, chciałby modernizować i unowocześnić to, co przecież jest stałe i niewzruszone. Brak znajomości Chrystusa i brak poznania Ewangelii leży u podstaw działań tych wszystkich ludzi, którzy minimalizują znaczenie Bożego Słowa i którzy w zależności od własnych poglądów czy upodobań starają się usunąć z Pisma Świętego to, co im nie odpowiada, co przeszkadza ich grzeszności. Z Królestwa Bożego starają się uczynić królestwo tego świata, odrzucić Boga, a wywyżżyć władcę tego świata.

„A jednak Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli” – pisze z mocą Apostoł. Tak, Chrystus został wzbudzony z martwych – i nie jest to pogląd czy przypuszczenie, ale stwierdzenie faktu, który się wydarzył, który zaistniał. Chrystus został wzbudzony z martwych – i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli. Co to znaczy: jest pierwiastkiem? Inne przekłady na język polski mówią: *„pierwszy spośród tych, którzy pos-*

nęli” (Biblia Poznańska) albo: „*pierwociny tych, którzy posnęli*” (ks. prof. Dąbrowski). Użyty tu grecki wyraz „aparche” oznacza pierwszą ofiarę lub pierwsze owoce składane w ofierze, a więc właśnie „pierwociny”. W swoim popularnym komentarzu biblijnym William Barclay proponuje odniesienie się do żydowskich pojęć i zwraca uwagę, że Apostoł Paweł posługuje się tu obrazem zrozumiałym dla każdego Żyda. Święto Paschy miało wiele znaczeń; nie tylko było pamiątką wyprowadzenia narodu z Egiptu, uwolnienia go z niewoli, ale także miało charakter uroczystości żniwnej. Czas obchodów tego święta przypadał mniej więcej na porę rozpoczęcia zbiorów jęczmienia. Prawo stanowiło, co następuje: „*Gdy wejdziecie do ziemi, którą Ja wam dam, i będziecie zbierać żniwo, to snop z pierwocin waszego żniwa przyniesiecie do kapłana, a on dokona obrzędu potrząsania tym snopem przed Panem, aby zyskać dla was upodobanie. Nazajutrz po sabacie kapłan dokona nim obrzędu potrząsania. W dniu obrzędu potrząsania tym snopem złożycie roczne jagnię bez skazy na ofiarę całopalną dla Pana, wraz z ofiarą z pokarmów dla*

niego z dwóch dziesiątych efy przedniej mąki, zacynionej oliwą, jako ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana, oraz jako ofiarę z płynów dla niego jedną czwartą hinu wina; chleba zaś ani prażonego lub świeżego ziarna zboża jeść nie będziecie aż do tego dnia, w którym przyniesiecie swojemu Bogu dar. Jest to ustawa wieczna dla wszystkich pokoleń we wszystkich siedzibach waszych” (tak w Księdze Leviticus czyli Kapłańskiej, czyli Trzeciej Mojżeszowej 23,10-14).

Zboże do tego snopa zbierano z całego pola, typowego pola, nie mogła to być jakaś odrębna działka czy ogródek. Snopki przynoszono do świątyni, gdzie wymłócone ziarno oddzielano od plew i lekko przypalano na ogniu, a po zmieleniu ziaren mąkę składano na ofiarę Bogu. To był pierwszy plon, pierwiastek albo pierwociny. Dopiero po złożeniu tej ofiary można było sprzedawać i kupować jęczmień z tego zasiewu, a z otrzymanej mąki wypiekać chleb. „*Pierwszy plon był oznaką rozpoczęcia żniwa* – pisze prof. Barclay. – *zmartwychwstanie Jezusa również było początkiem zmartwychwstania wszystkich wie-*

rzących. Tak jak nie można było używać nowego jęczmienia przed złożeniem ofiary z pierwszych plonów, tak nie mogły rozpocząć się nowe żniwa zanim Jezus nie powstał z martwych”.

Zwróćmy więc uwagę na bardzo ważny fakt: Chrystus został wzbudzony z martwych. To nie jest przypuszczenie, hipoteza, ale fakt, rzeczywistość. Ta rzeczywistość, na co zwraca uwagę de Boor, nie jest pojedynczym faktem bez żadnych odniesień, ponieważ w swym zmartwychwstaniu Chrystus jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli. Określenie „pierwiastek” nie tylko wskazuje na wyprzedzenie w czasie tych, którzy są później, ale na wewnętrzny związek między tym pierwszym, a następnymi.

Za pierwiastkiem idzie bowiem wszystko następne. Tak więc „pierwiastek” jest jakby pierwszym snopem z wielkiego pola żniwnego, zwiastującym początek żniw i dlatego musi pociągać za sobą cały szereg kolejnych snopków. „Pierwiastek” jest początkiem ciągnącego się za nim szeregu, a więc zmartwychwstanie Jezusa jest początkiem następnych zmartwychwstań. Wydarzenie wielkanocne odnosi się więc zarówno do Koryntian, jak i do wszystkich chrześcijan, również do nas, pociągając za sobą nie tylko ich zmartwychwstanie, ale również nasze. Wiara w zmartwychwstanie Jezusa określa więc nadzieję błogosławionej przyszłości.

Diecezjalne Spotkanie dla Kobiet

Zapraszamy Panie z naszej Parafii na pierwsze Diecezjalne Śniadanie dla Kobiet, które odbędzie się w Toruniu

22 października od 10.00 do 16.00.

W programie: śniadanie, wykład "Jak być sobą... czyli o emocjach i relacjach w codziennym życiu", „Kobieta ubrana w zapach” - warsztaty mydlarskie oraz obiad

Koszt 30 zł.

Wszystkich informacji udziela i zapisy przyjmuje Anna Froehlich

tel. 509 330 184

O tym, co za nami

KONFIRMACJA

7.08. podczas nabożeństwa, po raz drugi w tym roku, przeżywaliliśmy uroczystość konfirmacji. Przystąpił do niej młody człowiek, wstępując jednocze-

śnie do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego i tym samym do naszej Parafii. Adamowi Parolowi życzymy szczególnego przeżywania społeczności z Bogiem w naszym Kościele. Niech

Ten, który staje na drodze człowieka i powołuje go do naślado-

wania błogosławi naszego młodego Parafianina oraz całą jego rodzinę.

ENGLISH BIBLE CAMP

Po raz piąty jako współorganizatorzy razem z Centrum Misji i Ewangelizacji oraz Luterskim Kościołem Synodu Missouri mogliśmy zaprosić ok 45 dzieci na półkolonie biblijno-językowe, które odbyły się w dniach 8-12 sierpnia w gościnnych progach Szkoły Podstawowej nr 9 w Słupsku. Po raz kolejny tej szczególnej służby wśród dzieci podjęły się wolontariuszki z parafii luterańskiej w Bakersfield w Kalifornii w USA. Serdecznie dziękujemy za tę cenną pracę. Całe przedsię-

wzięcie nie mogłoby się jednak odbyć też bez polskich wolonta-

O tym, co za nami

riuszy(ek) którzy(e) wiele czasu i zaangażowania poświęcili na pomoc w przygotowaniu i przeprowadzeniu półkolonii.

ŚLUB W KOŁCZYGŁOWACH

20.08. o godz. 16.00, w kościele, w którym ślub brał żelazny Kanclerz Otto von Bismarck, związek małżeński zawarli Iwona Jazowska (kat.) oraz Burkhard Böge (ew.) Młodej Parze życzymy Bożego błogosławieństwa i radości w przeżywaniu małżeńskiej wspólnoty.

SPOTKANIE AUTORSKIE

Książki Lidii Czyż z Wisły, są chyba już znane w całym naszym Kościele, ale też poza nim, a nawet za granicą. Wszystkie opowiadają prawdziwe historie ludzi, którzy nieraz przeżyli piekło na ziemi. Niewyobrażalne sytuacje w jakich znajdowali się bohaterowie tych powieści nie tylko

chwytają za serce i wywołują współczucie, ale nakłaniają do refleksji nad własnym życiem. Dzięki życzliwości Miejskiej Biblioteki Publicznej w Słupsku spotkanie autorskie mogło odbyć się 25 sierpnia w Lawendowym Ogrodzie na tyłach biblioteki. Dziękujemy organizatorom na czele z panią Dyrektorką Danutą Sroką i Kingą Dziwisz, za przygotowanie wieczoru autorskiego, a uczestnikom, którzy pojawili się w liczbie około 40 za obecność i wszystkie życzliwe słowa. Dopełnieniem atmosfery spotkania była przepiękna pogoda. Książki Lidii Czyż można nabyć w Parafii lub na www.warto.com.pl

WYBORY

W związku ze zbliżającymi się wyborami do gremiów parafialnych i diecezjalnych, które odbędą się 16 października 2016 roku przedstawiamy wyciąg z Regulaminu Parafialnego dotyczący wyborów i kompetencji Rady Parafialnej. Oprócz sześciuosobowej Rady Parafialnej wybierzemy 3 delegatów do Synodu Diecezjalnego i 3 członków Komisji Rewizyjnej.

REGULAMIN PARAFIALNY

(wyciąg)

§ 8

1. Prawo głosu i czynne prawo wyborcze w Parafii przysługuje tym członkom Parafii, którzy, zostali konfirmowani albo wstąpili do Kościoła, ukończyli 18 lat, uczęszczają na nabożeństwa i opłacili w przepisany terminie przypadającą na nich składkę za rok ubiegły lub zostali z niej zwolnieni przez Radę Parafialną.

2. Bierne prawo wyborcze w Parafii przysługuje jej członkom, którzy przez okres trzech lat nieprzerwanie posiadają czynne prawo wybor-

cze, ukończyli 21 lat, biorą udział w życiu kościelnym i przystępują do Stołu Pańskiego.

3. Prawo udziału w Zgromadzeniu Parafialnym wraz z prawem do zabierania na nim głosu przysługuje także konfirmowanym członkom Parafii, którzy nie ukończyli 18 lat.

§ 9

1. Listę wyborców – członków Parafii posiadających czynne prawo wyborcze prowadzi Rada Parafialna. W terminie do dnia 1 marca każdego roku sporządza lub aktualizuje listę wyborców. W sytuacji, kiedy w Parafii odbywa się wybór Proboszcza, Proboszcza Pomocniczego, Rady Parafialnej i członków do Synodu Diecezjalnego, aktualna lista wyborców musi być zatwierdzona przez Radę Diecezjalną w terminie 2 tygodni przed planowanym wyborem.

2. Rada Parafialna ustala ostateczny termin opłacania składek kościelnych za rok ubiegły, którego dotrzymanie uprawnia do wpisu na listę wyborców. Termin ten nie może być późniejszy niż 31 stycznia.

3. Lista wyborców zawierać powinna podstawowe dane dotyczące wyborców, a mianowicie: imię i

nazwisko, datę urodzenia i adres.

4. Uchwałę o zamieszczeniu na liście wyborców lub o skreśleniu z niej podejmuje Rada Parafialna. Ona również zatwierdza listę kandydatów zgłoszonych w wyborach do władz Parafii. Do uchwał w tym zakresie stosuje się przepis §21a Regulaminu.

5. Stwierdzenie utraty biernego prawa wyborczego, na skutek naruszenia przez parafianina przepisów kościelnych, orzeka Sąd Dyscyplinarny. Prawomocne orzeczenie tego Sądu o pozbawieniu biernego prawa wyborczego skutkuje niezwłoczną utratą piastowanych we władzach kościelnych mandatów (funkcji).

RADA PARAFIALNA

§ 20

1. Parafią zarządza Rada Parafialna, wybrana przez Zgromadzenie Parafialne i zatwierdzona przez Radę Diecezjalną.

2. W skład Rady Parafialnej wchodzi:

a) Proboszcz oraz inni etatowi duchowni parafii,

b) 6-25 parafian wybranych przez Zgromadzenie Parafialne z uwzględnieniem podziału na okręgi mandatuowe,

c) przedstawiciel katechetów, należących do parafii i uczących religii w szkołach położonych na terenie parafii lub bezpośrednio w parafii, wskazany przez Radę Parafialną.

3. Konsystorz na wniosek Rady Diecezjalnej może zmniejszyć ilość członków Rady Parafialnej w małych parafiach nie mniej niż do czterech wybieranych członków Rady Parafialnej.

§ 21

W wykonywaniu sprawowanego zarządu Parafii do właściwości Rady Parafialnej należy w szczególności:

a) czuwanie nad zachowaniem czystości nauki Kościoła, moralności i karności chrześcijańskiej oraz krzewienie życia religijnego w Parafii,

b) wspieranie duszpasterzy w modlitwie i współdziałanie z nimi w duchowym budowaniu Parafii, w myśl zasady powszechnego kapłaństwa,

c) dawanie dobrego przykładu innym,

d) zabieganie o godne święcenie niedziel i świąt, troska o zewnętrzny porządek, czas i miejsce nabożeństw oraz regularne uczęszczanie parafian na nabożeństwa, a także współdziałanie w ulepszaniu miejscowych urządzeń kościelnych,

e) troska o chrześcijańskie wychowanie dzieci i młodzieży,

f) organizowanie pieczy nad ubogimi i chorymi, popieranie wszelkich spraw dobroczynności w Parafii i w Kościele,

g) przygotowanie wyborów Proboszcza, Proboszcza Pomocniczego, Rady Parafialnej, Komitetu Parafialnego i delegatów do Synodu Diecezjalnego,

h) uchwalenie wniosku o przydzielenie Proboszczowi Wikariusza i przygotowanie wniosku na Zgromadzenie Parafialne o ustanowienie dodatkowych stałych stanowisk duchownych w Parafii,

i) zarząd majątkiem parafialnym, składanie rocznych sprawozdań budżetowych i opracowywanie projektu budżetu Parafii,

j) sporządzanie, uzupełnianie i weryfikowanie listy wyborców oraz dokonywanie podziału Parafii na okręgi mandatowe przy wyborach parafialnych,

k) podejmowanie uchwał w zakresie zatrudniania i zwalniania świeckich pracowników parafialnych, a także ustalanie warunków służby duchownych i pracy świeckich pracowników Parafii,

l) powoływanie komisji parafialnych,

m) przedstawianie kościelnym władzom przełożonym wniosków w ogólnych sprawach kościelnych wraz z uzasadnieniem.

§21a

1. Rada Parafialna podejmuje rozstrzygnięcia w formie uchwał.

2. O uchwałach, które podlegają ogłoszeniu z mocy przepisów prawa kościelnego, lub jeśli to wynika z ich brzmienia, informuje się podczas nabożeństw w najbliższą niedzielę.

Treść danej uchwały udostępnia się w kancelarii parafialnej przez okres nie krótszy niż tydzień.

3. Uchwały podejmowane na wniosek doręcza się wnioskodawcy za potwierdzeniem odbioru.

4. Od uchwał ogłoszonych lub doręczonych wnioskodawcy, można złożyć odwołanie do Rady Diecezjalnej, w terminie 14 dni od dnia ich doręczenia lub ogłoszenia.

5. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Rady Parafialnej, która niezwłocznie przekazuje je Radzie Diecezjalnej, chyba że uzna odwołanie za oczywiście zasadne i uwzględni je w całości.

6. Rada Diecezjalna rozpatruje odwołanie na najbliższym posiedzeniu. Uchwała Rady Diecezjalnej jest osta-

teczna.

§ 22

1. Wybory do Komitetu Parafialnego, Rady Parafialnej i Rad Filiałów oraz Parafialnej Komisji Rewizyjnej odbywają się jednocześnie.

2. Termin wyborów ustala i wybory przygotowuje ustępująca Rada Parafialna w porozumieniu z Biskupem Diecezjalnym.

§ 23

1. Wybory w Parafii zostają ogłoszone najpóźniej na 6 tygodni przed ich przeprowadzeniem, z zachowaniem pozostałych zasad § 15 niniejszego regulaminu.

2. Rada Parafialna określa liczbę wybieranych członków Rady Parafialnej, Komitetu Parafialnego, Parafialnej Komisji Rewizyjnej i Rad Filiałów.

3. Rada Parafialna dokonuje podziału Parafii na okręgi wyborcze i ustala liczbę mandatów w poszczególnych okręgach. Parafia może stanowić jeden okręg wyborczy. Podział na okręgi winien pokrywać się z podziałem na Filiały Parafii.

4. Uprawnieni członkowie Parafii zgłaszają kandydatów, głosują i kandydują w okręgach wyborczych, na terenie których mieszkają.

§ 24

1. Kandydatów do władz parafialnych zgłaszają parafianie posiadający czynne prawo wyborcze, najpóźniej na dwa tygodnie przed wyborami, w kancelarii parafialnej lub na ręce Proboszcza.

2. Osoba zgłaszająca kandydata zobowiązana jest do dołączenia do zgłoszenia zgody na kandydowanie podpisanej przez kandydata.

3. Rada Parafialna weryfikuje, uzupełnia braki w zgłoszeniach kandydatów, a następnie sporządza listę kandydatów.

4. Lista kandydatów powinna zawierać więcej nazwisk niż liczba wybieranych członków władz parafialnych.

5. Przyjęcie listy kandydatów jest dokonywane w formie uchwały Rady Parafialnej, która podlega ogłoszeniu na nabożeństwach w niedzielę poprzedzającą dzień wyborów.

§ 25

1. Kandydat, który nie został umieszczony na liście lub osoba, która go zgłosiła, mogą się odwołać od uchwały Rady Parafialnej, w trybie określonym w § 21a niniejszego Regulaminu, nie później niż w ciągu trzech dni od ogłoszenia listy kandydatów.

2. Rada Diecezjalna zobowiązana jest rozpatrzyć odwołanie przed terminem wyborów.

§ 26

1. W wypadku, gdy Parafia podzielona jest na okręgi wyborcze, wybory mogą się odbywać w kilku miejscach, w poszczególnych okręgach, głosuje się wtedy na listy kandydatów odrębnie dla każdego okręgu.

2. Dla każdego okręgu wyborczego spisuje się oddzielny protokół wyborczy, zaś po dokonaniu wyborów we wszystkich okręgach, spisuje się protokół zbiorczy, zawierający pełny skład władz parafialnych wybranych w całej Parafii.

§ 27

1. Zebraniu wyborczemu przewodniczy Biskup Diecezjalny lub upoważniona przez niego osoba.

2. Spośród uczestników zebrania wyborczego wybiera się sekretarza i komisję skrutacyjną, liczącą od 3 do 10 osób. Nie mogą to być osoby, które kandydują w danych wyborach.

§ 28

1. Wybory do władz parafialnych przeprowadza się w głosowaniu tajnym.

2. Wybory są ważne bez względu na liczbę wyborców biorących w nich udział.

3. Wyborcy głosują przez postawienie znaku „X” przy nazwisku wybie-

ranego kandydata na karcie wyborczej. Należy wybrać z listy kandydatów umieszczonych na karcie wyborczej najwyżej tyle nazwisk, ile wynosi liczba mandatów poprzez postawienie znaku „X” przed nazwiskami tych kandydatów.

4. Za nieważne głosy uważa się karty wyborcze, na których postawiono więcej znaków „X” niż wynosi liczba mandatów oraz karty puste, z dopiskami lub skreśleniami.

§ 29

1. Po przeprowadzeniu głosowania komisja skrutacyjna dokonuje obliczenia głosów, sporządza i podpisuje odpowiedni protokół oraz ogłasza wynik głosowania.

2. Do władz parafialnych wchodzi kandydaci, którzy otrzymali kolejno największą liczbę głosów, do wyczerpania liczby członków władz parafialnych. Następni, w kolejności otrzymanych głosów, zostają zastępcami członków władz parafialnych.

3. W przypadku otrzymania jednakowej liczby głosów przez dwóch lub więcej kandydatów kolejność wśród nich ułożona zostaje według starszeństwa wiekiem.

4. Przewodniczący zebrania ogłasza na zebraniu wyniki wyborów.

5. Sprzeciwy w sprawach wyboru rafiałnych.

powinny być zgłoszone do protokołu przed zakończeniem zebrania wyborczego i w ciągu 7 dni złożone na piśmie, wraz z uzasadnieniem, Radzie Diecezjalnej, poprzez Radę Parafiałną.

6. Karty wyborcze przechowuje się do zatwierdzenia wyborów.

§ 30

1. Rada Parafiałna przekazuje protokoły wyborcze, podpisane przez przewodniczącego i sekretarza zebrania wyborczego, wraz z ewentualnymi sprzeciwami, do Rady Diecezjalnej.

2. Na najbliższym posiedzeniu Rada Diecezjalna podejmuje uchwałę w sprawie rozpatrzenia sprzeciwów i zatwierdzenia wybranych władz pa-

3. Uchwała Rady Diecezjalnej jest ostateczna.

§ 31

1. W ciągu trzech miesięcy od daty zatwierdzenia wyborów następuje wprowadzenie w urządowanie wybranych Rad:

a) Radę Parafiałną wprowadza Biskup Diecezjalny lub upoważniony przez niego inny duchowny,

b) Radę Filału wprowadza Proboszcz lub upoważniony przez niego Proboszcz Pomocniczy.

2. Wprowadzenie w urządowanie jest początkiem kadencji Rady Parafiałnej i innych wybranych z nią władz parafiałnych

OGÓLNOPOLSKI ZJAZD MŁODZIEŻY – OSTRÓDA – 23.09-25.09.2016

KOSZT: 100 zł (lub 110 zł z niedzielnym obiadem)

ZAKWATEROWANIE: szkoła

CO ZABRAĆ? Karimata lub materac, śpiwór, wygodne ubranie i obuwie, dobry humor

W PLANIE: Koncerty, Targi możliwości, Spotkania z ciekawymi ludźmi (m.in. panią poseł, kapelanem więziennym, byłym więźniem, kapelanem wojskowym, koordynatorką wolontariatu, odpowiedzialnym małżeństwem) Warsztaty rycerskie, Warsztaty z muzyki epokowej, Turniej piłki nożnej Wspólne sprzątanie

ZGŁOSZENIA na adres: odm@luteranie.pl **do 16.09.2016 !!!**

W programie: spotkania z ciekawymi osobami, warsztaty, koncerty: N.D.C., Sjon, Cithara Sanctorum i in.
Szczegóły i zgłoszenia na www.mloszkiubierania.pl i FB [mloszkiubierania](https://www.facebook.com/mloszkiubierania)
Patronat: Biskup Kościoła i Diecezji Mazurskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, Burmistrz Miasta Olsztyna

PLAN NABOŻEŃSTW

DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK	GŁOWCZYCE	GARDNA
04.09 15. Niedziela po Trójcy Świętej	9.30 	10.30 		12.30	
11.09 16. Niedziela po Trójcy Świętej		10.30 	8.30		
18.09 17. Niedziela po Trójcy Świętej		10.30 			
25.09 18. Niedziela po Trójcy Świętej		10.30 	8.30 		
02.10 Dziękczynne Święto Żniw	9.30 	10.30 		12.30 	14.15
09.10 20. Niedziela po Trójcy Świętej		10.30 	8.30		
16.10 21. Niedziela po Trójcy Świętej		10.30 			

Komunia Święta

Szkółka Niedzielną

Herbatka Parafialna

PLANY NA NAJBLIŻSZY MIESIĄC

09. 09	16.30	Zebranie rodziców ws. lekcji religii	Sala Parafialna
09.09	17.30	Zebranie Rady Parafialnej	Sala Parafialna
17.09	10.30	Pożegnanie lata	Koszalin